

Bilag 5.

GROSSERER-SOCIETETS KOMITE

København, den 1. marts 1963.

På Grosserer-Societetets Komites vegne takker jeg, fordi vi har fået lejlighed til forudvalget at fremkomme med vore synspunkter vedrørende disse to lovforslag.

Komiteen sendte allerede i forgårs et brev til handelsministeren om de to lovforslag, og kopi af dette brev er tilsendt udvalget, hvorfor jeg kun ganske kort skal komme ind på de rent tekniske bemærkninger, som vi fremkom med i dette brev.

Om ændringsforslaget til forslaget af 4. oktober 1962 til lov om indseende med priser vil jeg dog gentage, at et absolut prisstop og avancementstop kan få de uheldigste virkninger, og vi må derfor advare imod, at der indføres hjemmel til noget sådant. Det er ikke i landets interesse, at import faktisk udelukkes, både af råvarer og færdigvarer, hvis verdensmarkedets priser stiger. Og det vil blive følgen af et absolut prisstop som nævnt i dette ændringsforslags § 2, stk. 2. En sådan vanskeliggørelse af importen kan ikke undgå at få uheldig indflydelse på den danske produktion, der er afhængig af import af råvarer.

Jeg må i øvrigt også fremhæve, at det er helt uantageligt, at Monopoltilsynet, fordi man mener, at der bør foretages en prisundersøgelse, kan gennemføre det meget drastiske prisstop og avancementstop.

Jeg vil også fremføre – og dette gælder begge lovforslag – at et avancementstop ligesom en maksimal avance frister til ikke at nedsætte omkostningerne, hvor det er muligt. Frykten for ikke senere at kunne få lov til at hæve priserne vil låse priserne fast til prisstopprisen, og konkurrencen vil blive sat ud af spillet.

Lovforslaget om pris- og avancementstop er lige så farlig for dansk erhvervsliv, selv om forhøjede indkøbspriser kan indregnes i salgsprisen. Det skyldes, at det er de forhøjede kostpriser, der er tale om.

Det er helt nødvendigt for dansk erhvervsliv at kunne kalkulere ud fra genanskaffelsesprisen. Dette gælder i ganske særlig grad inden for de brancher, hvor priserne er fluktuerende med verdensmarkedets priser. Ingen virksomhed kan tage konjunkturtab under nedadgående prisniveau uden mulighed for at kunne indvinde tabet under stigende konjunkturer, og bestemmelsen vil være direkte erhvervshindrende inden for sådanne brancher.

Det skal tilføjes, at den dispensationsbeføjelse fra det generelle pris- og avancementstop, som indeholdes i § 4 i lov om pris- og avancementstop, må anses for at være helt utilstrækkelig, idet Monopoltilsynet ikke vil have teknisk mulighed for at behandle dispensationsansøgninger. Det vil ikke være muligt med den nuværende mangel på kvalificeret arbejdskraft for Monopoltilsynet at administrere denne dispensationsbestemmelse, rent bortset fra, at det er skadeligt i sig selv at indføre disse pris- og avancementstop. Bestemmelserne om pris- og avancementstop opfordrer dansk erhvervsliv til at eksportere billigt indkøbte lagre i de tilfælde, hvor verdensmarkedspriserne er steget og i stedet indføre nye lagervarer indkøbt til de højere priser. En sådan forretning er unaturlig, men bliver fremmet ved denne lovgivning.

I begge lovforslagene bestemmes, at løn- og omkostninger kun må indregnes med de beløb, som var gældende den 25. d. m. plus de tillæg, som lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster tillader. Hvad skal de erhvervsdrivende gøre, som beskæftiger personale, der ikke omfattes af de kollektive overenskomster? Skal de være afskåret fra at indregne de lønstigninger, som de bliver nødt til at betale? Det kan næppe være meningen og vil i hvert fald være helt urimeligt, men vi kan ikke af lovforslagene se, hvad meningen virkelig er.